

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1738. usque ad annum 1740

Fleury, Claude

Augustæ Vindelicorum, 1786

VD18 90119355

§. 6. Ludovici XV. Galliarum Regis pietas erga B. V. Mariam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67878](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67878)

Sæc. XVIII.
A. C. 1738.

Episcopos & Clerum &c? Quam egregie ipsimet Jansenistæ sibi in principiis ultro adoptatis constant? vociferantur, Pontificum etiam ex Cathedra decidentium decreta pro definitionibus non esse habenda, nisi accedat Ecclesiæ assensus, & tamen, cum inficiari nequeant, Pontificiæ definitioni, qua quinque Jansenii & aliæ Quesnellii propositiones damnantur, accessisse Universæ Ecclesiæ, omniumque Christiani Orbis Episcoporum consensum, privatum tamen iudicium seu verius ad summum viginti solius Franciæ Præsulum pertinaciam iudicio & consensui omnium ceterorum Christianæ Ecclesiæ Episcoporum præponunt. Quid jactantius extollunt tanquam fundamentalem Ecclesiæ Gallicanæ doctrinam, quam Concilium Oecumenicum esse supra Papam? Et tamen, quis credat? Janseniani Parlamenti Patres hoc etiam anno sese ipsa Oecumenica Synodo superiores esse jactitabant, dum promulgato edicto declararunt, se nunquam Concilium Florentinum pro Oecumenico habuisse.

§. VI.

Ludovici XV. Galliarum Regis pietas erga B. V. M.

B 2

Jam

Sæc. XVIII.
A. C. 1738.

Jam anno Christi millesimo sexcentesimo trigesimo quinto, cum Franciæ Regnum non modo quinque civilibus bellis fæde vastaretur, sed etiam Hugonottæ Regem suum legitimum Majestate & Regno sæpius exuere molirentur, Ludovicus XIII. ad illam Sidoniæ hospitatricis præsidium confugit, cujus natura est, ut quam suppetiarum opem creata negarent singula, hanc inter turbidas calamitatum procellas multo quam saluberrime porrigat illa Patrona velitantium post Deum potentissima, & præsentissima in turbine Cynosura, B. V. Maria. Igitur Rex Deo in honorem ejusdem Deiparæ Virginis solemnè sponcione sese obstrinxit, se pretiosam lampadem argenteam, quæ in Ecclesia Metropolitana Parisiensi coram prodigiosa Ejusdem imagine semper accensa luceret, oblaturum: id etiam religiose Rex persolvit die nona Octobris ejusdem anni, lampademque trecentis viginti argenti marchis gravem per quemdam Canonicum præfatæ Ecclesiæ submisit. Cum ergo postea fausto Marte pugnaret, & insuper anno sexcentesimo trigesimo octavo post millesimum Anna Regia ejus Conjux post viginti & trium annorum steriles nuptias uterum gestare crederetur, Rex suadente P. Josepho Capuccino, se, totum-

totumque suum Regnum singularis Sæc. XVIII.
 Eiusdem Deiparæ patrocínio subiecit, A. C. 1738.
 eoque sine die decima Februarii decre-
 tum edidit, vi cuius Parisiensi Archi-
 episcopo injunctum, ut præstiti hujus
 homagii memoriam quotannis in sua
 Parochiali Ecclesia publice recoleret,
 & solemnem supplicationem indiceret.
 Hujus edicti tenor erat sequens.

„Postrati ad pedes Divinæ Majesta-
 „tis, quam in tribus Personis adora-
 „mus, necnon provoluti ad pedes B. Vir-
 „ginis & sanctæ Crucis, (in qua redem-
 „ptionis nostræ per vitam & Christi
 „mortem in carne nostra patratæ my-
 „sterium recolimus) Nos Divinæ Maje-
 „stati per ejus Filium, pro nobis humi-
 „liatum, necnon Filio Dei per ejus Ma-
 „trem ad ipsum exaltatam nos dica-
 „mus & consecramus, nostramque Ur-
 „bem, sceptrum & subditos horum pa-
 „trocínio committimus, ut per Eorum
 „intercessionem tutelam SS. Trinitatis,
 „Eiusdemque auctoritate ac exemplo
 „totius cælestis exercitus opem obtinere
 „valeamus. Cum autem manus no-
 „stræ non adeo puræ sint, ut Ei, qui
 „ipsa est puritas, sacrificium nostrum
 „offerre possimus, hinc persuasissimum
 „habemus, manus B. V. Mariæ, quæ
 „Dominum Jesum portare meruit, hanc
 „oblationem nostram Deo acceptam red-

B 3

„ditu-

Sæc. XVII. „dituras: Quid enim rationi magis con-
 „sonum est, quam ut illam, quæ sua-
 „rum gratiarum mediatrix erat, pari-
 „ter tanquam gratitudinis nostræ Me-
 „diatricem agnoscamus? Eo fine de-
 „claravimus, quod Beatam & glorio-
 „sam Virginem Mariam tanquam sin-
 „gularem Regni nostri Protectricem se-
 „legerimus, Eidemque Nos, nostrum
 „Regnum, coronam & subditos singu-
 „lari prorsus modo dicaverimus, Ean-
 „dem rogantes, ut Nobis morum san-
 „ctitatem obtinere, Regnumque no-
 „strum ab omnibus inimicis tueri
 „velit, quatenus illud sive belli flagello
 „crucietur, sive pacis pulchritudine
 „(quam ei ex corde ab Ea efflagitamus)
 „fruatur, nunquam tamen a gratiæ
 „semita, quæ ad gloriæ viam deducit,
 „aberret: Ne vero Posterī nostram hac
 „in re voluntatem adimplere unquam
 „negligant, hinc in perenne monumen-
 „tum ac testimonium Altare majus in
 „Parisiensi Ecclesia Cathedrali recens
 „erigi, ibidemque B. Virginis dilectissi-
 „mum suum e cruce sublatum in suis
 „brachiis tenentis imaginem collocari
 „nostramque personam, prout nostram
 „quoque coronam ac septrum ad Christi
 „ejusque Matris pedes offerrimus, de-
 „pingi curabimus.

„In-

„Insuper hortamur ac præcipimus ^{Sæc. XVIII.}
 „Parisiensi nostro Archiepiscopo, ut ad A. C. 1738.
 „diem festum B. V. in cælos assumptæ,
 „durante sacro solemnem in Cathedrali
 „celebrando, hanc nostram declaratio-
 „nem quotannis recolat, & absolutis
 „ejusdem diei vespere solemnem ha-
 „beat supplicationem, cui omnes supe-
 „riores Curie ea pompa, quæ in ge-
 „neralibus processionibus fieri amat,
 „interfint: quod idem pariter in aliis
 „Urbis ac suburbiorum Ecclesiis tam
 „Parochialibus, quam Regularibus,
 „imo & in omnibus aliarum Urbium,
 „pagorum & villarum Parisinæ Diæcesis
 „Ecclesiis fiat.,,

„Præterea omnes Archiepiscopos ac
 Regni nostri Episcopos hortamur, eis-
 que præcipimus, ut in suis Cathedra-
 libus, aliisque suarum Diæcesium Ec-
 „clesiis eandem solemnitatem ita festive
 „celebrent, ut Parlamenta, ceteræque
 „Curie ac Ordines necnon præcipui
 „Urbium Magistratus huic solemnitati
 „interfint. Quoniam vero variæ dan-
 „tur Episcopales Ecclesie, quæ titulo
 „B. Virginis non sunt insignitæ, hinc
 „monemus Archiepiscopos atque Epi-
 „scopos, ut saltem in suis Ecclesiis
 „quoddam Sacellum in honorem Ejus-
 „dem B. V. sacrent, ibidem Altare de-
 „center exornent, omnesque subditos

^{VIIIX}
 Sæc. XVII. „nostros admoneant, ut illam singulari
 A. C. 1738. „honore venerentur, Ejusque patrocini-
 „um implorent, quatenus Regnum
 „nostrum sub tutela potentissimæ hu-
 „jus Patronæ ab omnibus hostium in-
 „curfibus potegatur, diuturna pace frua-
 „tur, in eoque Deus tam sancte adore-
 „tur, eique tam fideliter seruiatur, ut
 „Nos, nostrique subditi ad eam Bea-
 „titudinem, propter quam creati su-
 „mus, pertingere valeamus &c.„

Nec præmio caruit hæc Ludovici
 Regis pietas; quippe eodem adhuc an-
 no die quinta Septembris Rex suscepit
 filium Ludovicum XIV. quem propterea
a Deo Datum dici voluit, utpote qui
 singulari Dei dono Domui Borbonicæ
 datus, ad summum gloriæ & potentæ
 opicem evehendus esset.

Eadem hæc pietas, gratique animi
 memoria in Successorum cordibus ad-
 eo infixæ hærebat, ut omni anno inno-
 vata usque ad Ludovicum XV. propa-
 garetur, qui insuper hoc anno, ne tem-
 poris diuturnitate aut usus frequentia
 devotio vilesceret, & sensim tot bene-
 ficiorum recordatio deleretur, eam
 proprio exemplo, novoque fervore in-
 novare statuit, ac die prima Augusti
 hunc in finem ad Parisiensem Archi-
 episcopum literas dedit hoc tenore.

Domine

Sæc. XVIII.
A. C. 1738.*Domine mi Cognate!*

„Inter præcipua & prima supremo-
 „rum Principum officia merito reputa-
 „tur sollicitudo, qua *Dei*, per quam
 „*Reges regnant, & Principum terre im-*
 „*perant*, Cultum in suis ditionibus pro-
 „movere tenentur, eapropter nunquam
 „satis *publicum ac luculentum plene suæ*
 „*subjectionis monumentum coram Divina*
 „*Majestate* exhibere possunt; cum enim
 „totius suæ potestatis splendorem a Di-
 „vino hoc sole derivatum habeant, non
 „ipsis sufficiat *privata* illa veneratio,
 „quam in sua persona Deo exhibent,
 „sed una secum suos etiam subditos
 „animare obstringuntur, ut junctis vi-
 „ribus debitas pro infinitis beneficiis
 „a *Divina bonitate* receptis grates per-
 „solvere conentur: His rationibus probe
 „convictus, a die, qua ad Regni mei
 „solium vocatus eram, nil magis cordi
 „habui, quam ut religiosas consuetu-
 „dines per Majorum meorum pietatem
 „invectas in pleno suo vigore conserva-
 „rem; cumque inter alias nulla magis
 „sancta majorique veneratione digna sit
 „quam solemne votum a gloriosæ me-
 „moræ Ludovico XIII. Rege præsti-
 „tum, quo hic Princeps intimo veræ
 „pietatis sensu stimulatus tam eo tem-
 „pore,

Sæc. XVII. „pore, quo ejus Regnum tumultibus
 A. C. 1738. „(hæresis (*)) perniciosæ pedissequis)
 „jactabatur, sed etiam ubi bellis ho-
 „stium

(*) Haud dissimulanda est non minus ma-
 litiosa quam stupida interpretatio Auctoris
 Historiæ Nannatenfis edicti Tom. II. p. 179.
 Percipiamus ejus verba: *Hæc Regis declaratio
 cum ejusmodi concepta esset verbis, quæ refor-
 mati juxta sua dogmata de cultu Religioso non-
 nisi pro impietatibus habere poterant, ex hoc
 solo prospexere, se nil boni posse sibi polliceri
 de tali Principe, quem suæ Religionis Zelus
 ad hanc immoderatam devotionem pertrahit, ut
 dum suum Regnum cujusdam creaturæ, quan-
 tumvis sanctæ & privilegiis ornatæ patrocínio
 submittit, sat clare juret, se exterminaturum
 eos, qui juxta sua principia credunt, quod Rex
 ad hanc protectionem recurrendo abrenuntiet
 protectioni Divinæ. Quid magis impium, quid
 magis insulsum, tantoque Regi magis inju-
 rium? Hic in eodem loco palam profitetur,
 quod Reges omnem suam potestatem Divinæ
 protectioni ac Majestati in acceptis referre te-
 neantur, ac ipse ut publicum suæ erga Deum
 subjectionis monumentum exhiberet, ad Præ-
 decessoris exemplum, hoc votum revocare
 intendat. Et tamen impudenter asseritur,
 Regem hac ratione Divinæ protectioni abre-
 nuntiare. Quid sentiendum de illius sectæ
 principiis, ex quibus tam impiæ, seditiosæ, &
 stolidæ inferuntur conclusiones?*

„suum vicinorum invidia concitatis dire
 „vexabatur, *Dei* opem sæpius tamque
 „luculenter expertus est, ut sibi persua-
 „sum haberet, se non posse magis cer-
 „tum suæ gratitudinis ac venerationis
 „erga B. Virginem testimonium red-
 „dere, nisi Regnum suum ejus patro-
 „cinio committeret. Pariter Ludovi-
 „cus XIV. gl. record. Dominus & Avus
 „meus pari pietatis sensu incensus, sin-
 „gularia potentissimi hujus patrocini
 „specimina toto Regiminis sui tempore
 „experiebatur, cumque gloriosius exem-
 „plum, quam illud utriusque tam in-
 „clyti Prædecessoris mei pro norma ha-
 „bere non valeam, hinc præcipio, ut
 „hoc anno, qui centesimus fuit ab eo
 „tempore, quo Regnum meum Deipa-
 „ram Virginem pro speciali sua Patro-
 „cina veneratur, pariter hujus pietatis
 „innovatio fiat. Eo fine ad Vos hanc
 „Epistolam scribo, ac significo, meam
 „esse voluntatem, ut proxima die Do-
 „minica pridie ad decimam quintam
 „Augusti Beatæ Virgini ad cælos assum-
 „ptæ sacram mane in Metropolitana fi-
 „delis Parisinæ Urbis meæ Ecclesia,
 „aliisque Diæcesis vestræ Ecclesiis Lu-
 „dovici XIII. declarationem die decima
 „Februarii factam renovari præcipiatis,
 „& ipsa Assumptionis die post vespas
 „omni qua fieri potest, pompa solem-
 „neur

Sæc. XVIII.
 A. C. 1738.

Sæc XVIII „nem haberi curetis processionem, cui
 A. C. 1738 „omnes Curiae & Civitatis Primores eo
 „ritu, quo alias solemnissimæ supplica-
 „tiones Generales fieri solent, inter-
 „sint. Hæc igitur nostra voluntas tam
 „in Parochialibus quam Regularibus
 „Regni nostri Ecclesiis urbium, Pago-
 „rum & villarum eo modo adimplea-
 „tur, sicut in præfata declaratione,
 „quæ ad amissim effectui detur, ex-
 „pressum habetur. Sicut ergo hæc
 „epistola duntaxat hunc in finem scri-
 „pta est, ita Deum exoro, ut Deus
 „Vos, mi Cognate, in sua sancta &
 „digna protectione conservare velit &c.

§. VII.

*Caroli Vintimiliæ Comitis de Luc Pa-
 risiensis Archiepiscopi mandatum
 hac super re.*

Pii Ludovici XV. Votis obtempera-
 turus Parisiensis Archiepiscopus,
 mox die octava Augusti ad utrumque
 Clerum encyclicas has dedit literas.

„Rex probe persuasus, Deum ac
 „Dominum esse, per quem Reges re-
 „gnant, & qui pro suo beneplacito sce-
 „ptra & Regna ædificat & destruit,
 „suarum partium esse censuit, pias fun-
 „dationes illas conservare, quas suo-
 „rum Prædecessorum pietas ei inspi-
 „ravit.